

Arrest

nr. 146 417 van 27 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VAN HEUCKELOM, loco advocaat J. HELSEN, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing aangaande M.Z. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Rubovc (gemeente Kamenicë, Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. U beschikt tevens over het Servisch staatsburgerschap.

U bent officieel gehuwd met F.Z. (O.V. X), eveneens een etnisch Albanese met dubbel Kosovaars/ Servisch staatsburgerschap.

Op 22 februari 2010 vroeg u met uw echtgenote voor de eerste maal asiel aan in België.

Op 8 april 2010 besloot de Dienst Vreemdelingenzaken tot afstand van uw eerste asielaanvraag. Uit Eurodac-gegevens bleek immers dat u en uw echtgenote op 3 maart 2010 een asielaanvraag instelden in Frankrijk.

Via een overnameakkoord tussen Frankrijk en België kwamen u en gezin op 22 juni 2010 terug in België aan, waar jullie een tweede asielaanvraag indienden.

In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u aan Kosovo/ Servië verlaten te hebben na aanhoudende problemen met de familie van uw echtgenote (familie S.) die tegen jullie relatie/huwelijk gekant is.

U werd door de familie van F.Z. zowel fysiek als verbaal bedreigd.

Ook F.Z. werd meermaals geslagen door haar familie ten gevolge van jullie relatie/huwelijk.

Volgens de familie van F.Z. is de eer van de familie geschonden daar het volgens de 'Kanun van Lekë Dukagjini' voor een man verboden is een seksuele relatie te hebben met een (minderjarig) meisje zonder instemming van haar familie.

Voorts bracht u aan dat F.Z.s gedrag sinds de bevalling van jullie dochter B. veranderde en zij rare dingen begon te doen.

Op 29 november 2010 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u zich voor de door u beweerde problemen met de familie van uw echtgenote voor hulp en/of bescherming niet kon beroepen op de in Kosovo en/of Servië aanwezige (veiligheids)instanties.

Wat betreft de psychische problemen van uw echtgenote oordeelde het Commissariaat-generaal dat uit niets bleek dat uw echtgenote voor een afdoende behandeling van haar psychische problemen niet langer bij de Servische gezondheidsdiensten terecht kon/zou kunnen.

Op 22 februari 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door het Commissariaat-generaal d.d. 29 november 2010 genomen weigeringsbeslissing.

U verbleef met uw gezin verder in België en diende meerdere verzoeken tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis en artikel 9 ter van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in.

Op 15 april 2014 vroeg u voor de derde keer asiel aan in België.

In het kader van uw derde asielaanvraag bracht u aan in geval van een terugkeer naar Kosovo/ Servië nog steeds problemen te zullen kennen met de familie van uw echtgenote die u wil doden.

Voorts bracht u aan dat uw echtgenote ziek is en bij terugkeer niet de nodige medische zorgen zal krijgen. Zo is er in Kosovo niet het minste respect voor patiënten, worden in Kosovo geen degelijke medische behandelingen aan patiënten gegeven en is er sprake van (seksueel) misbruik van patiënten. Als nieuwe documenten legde u toen enkele medische attesten van u en uw echtgenote neer en een vertaling van een artikel d.d. 12 oktober 2013 waarin de situatie in de psychiatrische instelling in Shtimje (Kosovo) aan de kaak wordt gesteld.

Op 6 mei 2014 besliste het Commissariaat-generaal om uw derde asielaanvraag niet inoverweging te nemen.

Er werd geconcludeerd dat u bij uw derde asielaanvraag geen nieuwe elementen had aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw tweede asielaanvraag die werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Integendeel, naar aanleiding van uw facebookprofiel en de facebookprofiel van uw dochter werd zelfs vastgesteld worden dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw schoonfamilie u zal doden ingeval van een terugkeer naar Kosovo/Servië op de helling staat.

Er kon worden vastgesteld dat u op Facebook bevriend bent met menige familieleden van uw echtgenote, zowel langs haar vaderskant (S.) als langs haar moederskant (H.) en op menige foto's zijn commentaren te lezen die geenszins in overeenstemming te brengen zijn met commentaren die geuit worden door personen die u zouden willen vermoorden.

Wat betreft de medische/psychische problemen van uw echtgenote was de door u aangebrachte argumentatie niet van die aard een ander licht te kunnen werpen op de reeds in uw tweede asielaanvraag gemaakte conclusie dat jullie niet hebben aangetoond dat uw echtgenote voor behandeling van haar medisch/psychische problemen niet langer bij de gezondheidsdiensten in Servië terecht kon/zou kunnen.

Jullie vertrokken uit België en werden op 19 mei 2014 geregistreerd in Duitsland waar jullie asiel aanvroegen.

Omdat u te horen kreeg er geen enkele kans te maken op asiel, stemde in om gerepatrieerd te worden naar Kosovo op 5 juli 2014. U verbleef er in uw geboortedorp Rubovc tot uw vertrek naar België op 5 oktober 2014. U verklaart dat de problemen met uw schoonfamilie na uw terugkeer nog steeds aanhielden.

Op 15 september 2014 werd op een brug op een haar na aangereden door een auto. A. S. zat aan het stuur en riep u na dat u uzelf nooit zal kunnen redden.

U ging naar de politie van Kamenicë om klacht in te dienen. Toen de politieagent uw verhaal hoorde en wist over wie het ging, heeft hij u weggestuurd. De oom van uw echtgenote, N.H., is chef van de politie in Kamenicë.

U deed uw beklag bij twee vrienden die getuige waren van het incident, en iemand stelde voor om klacht in te dienen bij de politie van Gjilan en mee te gaan als getuige. U diende er in het bijzijn van twee

getuigen klacht in tegen A. S. en meldde dat uw klacht bij het politiecommissariaat van Kamenicë niet serieus werd genomen.

De politie meldde u dat er een onderzoek zou worden opgestart en nadien uw dossier zou overgemaakt worden aan de rechtbank.

Op 21 september 2014 vond u een brief in uw bus met daarin een uitnodiging lid te worden bij het Albanese nationale leger (AKSh).

Gezien u geen gehoor hebt gegeven aan hun oproep, vreest u sancties en vreest u dat ze u zullen verplichten om in Syrië te vechten.

Als gevolg van de brief van AKSh en uw vrees voor sancties hebt u vervolgens Kosovo verlaten op 28 september 2014.

U vroeg voor de vierde keer asiel aan in België op 7 oktober 2014.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een originele brief van het AKSh neer d.d. 20 september 2014 waaruit blijkt dat u wordt uitgenodigd om lid te worden van deze organisatie.

U legt daarnaast een verslag d.d. 15 september 2014 neer van de Kosovaarse politie te Gjilan waaruit blijkt dat u melding deed van het incident met A. S. op diezelfde dag.

U legt eveneens uw Kosovaarse identiteitskaart afgegeven op 18 juli 2014 te Ruboc, Kamenicë, neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich nog steeds op de problemen met uw schoonfamilie en daarnaast stelt u het AKSh te vrezen.

Wat betreft de problemen met uw schoonfamilie dient vooreerst te worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw tweede asielaanvraag oordeelde dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u zich voor de door u beweerde problemen met de familie van uw echtgenote voor hulp en/of bescherming niet kon beroepen op de in Kosovo en/of Servië aanwezige (veiligheids)instanties.

Wat betreft de psychische problemen van uw echtgenote oordeelde het Commissariaat-generaal dat uit niets bleek dat uw echtgenote voor een afdoende behandeling van haar psychische problemen niet langer bij de Servische gezondheidsdiensten terecht kon/zou kunnen.

Bij uw derde asielaanvraag bracht u geen elementen aan die de appreciatie van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen konden wijzigen.

Integendeel, uit onderzoek van uw facebookprofiel en het facebookprofiel van uw dochter kon bovendien vastgesteld worden dat de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw schoonfamilie danig op de helling kwam te staan.

In het kader van uw vierde asielaanvraag kan worden geconcludeerd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor uw schoonfamilie (DVZ 4de AA, vraag 15).

Het door u neergelegde verslag van het door u beweerde incident met uw schoonbroer A. S. afgegeven door de politie van Gjilan op datum van 15 september 2014 heeft immers geen enkele bewijskracht.

Uit de hoofdding blijkt dat het door u neergelegde document werd afgegeven door de Kosovo Police Service (KPS). Na de onafhankelijkheid van Kosovo in 2008 werd de naam van de politie echter veranderd van Kosovo Police Service (KPS) naar Kosovo Police (KP).

Het door u neergelegde document is bijgevolg geenszins authentiek.

Er kan zodoende worden geconcludeerd dat u de Belgische autoriteiten intentioneel hebt trachten te misleiden aan de hand van een (ver)vals(t) document en dat er bijgevolg geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring bij uw terugkeer opnieuw problemen te hebben gekend met uw schoonfamilie.

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor uw schoonfamilie, blijkt overigens nog steeds uit uw facebookprofiel, het facebookprofiel van uw dochter en het profiel van uw beweerde belager, A. S..

Reeds bij uw vorige asielaanvraag werd vastgesteld dat u op Facebook bevriend bent met menige familieleden van uw echtgenote, zowel langs haar vaderskant (S.) als langs haar moederskant (H.) en dat op menige foto's commentaren te lezen waren die geenszins in overeenstemming te brengen zijn met commentaren die geuit worden door personen die u zouden willen vermoorden.

U bent nog steeds bevriend met familieleden van beide kanten. Bovendien post uw dochter B.Z. meermaals foto's van haarzelf en foto's van u en uw echtgenote (van haar ouders) die worden 'geliked' door leden van de familie S., onder meer door A. S. zelf.

Uw dochter B. is op Facebook ook bevriend met A. S.. Uw echtgenote en dochter poseren overigens samen met leden van de familie S. op een foto die werd gepost door uw dochter op 16 september 2014, hetgeen geenszins strookt met jullie beweerde vrees voor haar familie en uw echtgenotes bewering geen contact te onderhouden met haar familie (DVZ 4de AA echtgenote, vraag 15 en 20).

Wat betreft uw gevreesde problemen met het AKSh, wat u wil staven aan de hand van een brief van het AKSh, dient vooreerst opgemerkt te worden dat - gelet op de vaststellingen aangaande de authenticiteit van het politie-verslag – u toegang heeft tot het verkrijgen van (ver)vals(te) documenten.

Bijgevolg kan er evenmin enige bewijswaarde gehecht worden aan de dreigbrief van het AKSh.

Dat er geen enkele bewijswaarde aan toegekend kan worden, blijkt daarnaast ook uit de onduidelijke bewoordingen van deze brief. Het is immers niet duidelijk hoe en wanneer u dan lid van het AKSh zou moeten worden.

U stelde dat u 15 dagen na ontvangst van de brief diende te verschijnen in het stadion (CGVS, p. 8).

Dit blijkt geenszins uit deze brief.

Er staat dat u wordt uitgenodigd om lid te worden van AKSh en dat de afspraak rond 22 uur in het stadion van de stad Kamenica zal plaatsvinden. Vervolgens staat geschreven dat er binnen de 15 dagen een antwoord wordt verwacht, indien niet zal dit gevolgen hebben volgens de wetten van het AKSh.

Hiermee geconfronteerd, kon u louter en alleen zeggen dat de vertaling wel correct is maar dat u begrepen had dat u 15 dagen na ontvangst diende op te dagen in het stadion (CGVS, p. 8-9).

Tot slot is het totaal ongeloofwaardig dat een terroristische organisatie een uitnodiging tot lidmaatschap verstuurt.

Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt er dan ook toe evenmin enig geloof te kunnen hechten aan de beweerde moeilijkheden met het AKSh.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert bevindt zich in uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten werden hierboven besproken.

Uw identiteitskaart bevestigt louter en alleen uw identiteitsgegevens, dewelke hier niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

1.2. De bestreden beslissing aangaande F.Z. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen en de gegevens in uw administratief bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Kamenicë (Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaars staatsburgerschap. U beschikt tevens over het Servisch staatsburgerschap.

U bent officieel gehuwd met M.Z. (O.V. 6.582.862), eveneens een etnische Albanees met dubbel Kosovaars/Servisch staatsburgerschap.

Op 22 februari 2010 vroeg u met uw echtgenoot voor de eerste maal asiel aan in België.

Op 8 april 2010 besloot de Dienst Vreemdelingenzaken tot afstand van uw eerste asielaanvraag.

Uit Eurodac-gegevens bleek immers dat u en uw echtgenoot op 3 maart 2010 een asielaanvraag instelden in Frankrijk.

Via een overnameakkoord tussen Frankrijk en België kwamen u en gezin op 22 juni 2010 terug in België aan, waar jullie een tweede asielaanvraag indienden.

In het kader van uw tweede asielaanvraag bracht u aan Kosovo/Servië verlaten te hebben na aanhoudende problemen met uw familie (familie S.) die tegen jullie relatie/huwelijk gekant is.

Uw echtgenoot werd door uw familie zowel fysiek als verbaal bedreigd.

Ook u werd meermaals geslagen door uw familie ten gevolge van jullie relatie/huwelijk. Volgens uw familie is haar eer geschonden daar het volgens de ‘Kanun van Lekë Dukagjini’ voor een man verboden is een seksuele relatie te hebben met een (minderjarig) meisje zonder instemming van haar familie. Voorts kampt u sinds de bevalling van jullie dochter B. met psychische problemen.

Op 29 november 2010 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u zich voor de door u beweerde problemen met uw familie voor hulp en/of bescherming niet kon beroepen op de in Kosovo en/of Servië aanwezige (veiligheids)instanties.

Wat betreft uw psychische problemen oordeelde het Commissariaat-generaal dat uit niets bleek dat u voor een afdoende behandeling van uw psychische problemen niet langer bij de Servische gezondheidsdiensten terecht kon / zou kunnen.

Op 22 februari 2011 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door het Commissariaat-generaal d.d. 29 november 2010 genomen weigeringsbeslissing.

U verbleef met uw gezin verder in België en diende meerdere verzoeken tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis en artikel 9 ter van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in. Op 15 april 2014 vroeg u voor de derde keer asiel aan in België.

Uit uw administratief dossier bleek dat u zich in het kader van uw derde asielaanvraag beroept op dezelfde motieven als uw echtgenoot M.Z..

Door uw medische/psychische problemen was u op 18 april 2014, wanneer u uw derde asielaanvraag indiende, niet in de mogelijkheid verklaringen af te leggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw echtgenoot bracht in het kader van jullie derde asielaanvraag aan dat hij ingeval van een terugkeer naar Kosovo/ Servië nog steeds problemen zal kennen met uw familie die hem wil doden.

Voorts bracht hij aan dat u ziek bent en u bij terugkeer niet de juiste medische zorgen zal krijgen. Zo is er in Kosovo niet het minste respect voor patiënten, worden in Kosovo geen degelijke medische behandelingen aan patiënten gegeven en is er sprake van (seksueel) misbruik van patiënten.

Op 6 mei 2014 besliste het Commissariaat- generaal om uw derde asielaanvraag niet inoverweging te nemen.

Er werd geconcludeerd dat u bij uw derde asielaanvraag geen nieuwe elementen had aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de eerdere appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw tweede asielaanvraag die werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Jullie vertrokken uit België en werden op 19 mei 2014 geregistreerd in Duitsland waar jullie asiel aanvroegen.

Omdat u te horen kreeg er geen enkele kans te maken op asiel, stemde in om gerepatriëerd te worden naar Kosovo op 5 juli 2014.

U verbleef in Kosovo tot uw vertrek naar België op 5 oktober 2014.

U stelt dat u nog steeds vreest voor uw leven omdat uw familie uw huwelijk niet aanvaardt, zoals u reeds in uw vorige asielaanvragen hebt verklaard.

U kent nog steeds problemen met uw familie in Kosovo.

U weet niet wat uw echtgenoot precies heeft meegemaakt na jullie terugkeer omdat hij u hierover niet in detail heeft ingelicht. U hebt geen enkel contact met uw familie.

U legt uw Kosovaarse identiteitskaart afgegeven op 18 juli 2014 te Kamenicë, neer.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die door uw echtgenoot M.Z. werden uiteengezet.

In het kader van zijn vierde asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich nog steeds op de problemen met uw schoonfamilie en daarnaast stelt u het AKSh te vreezen.

Wat betreft de problemen met uw schoonfamilie dient vooreerst te worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw tweede asielaanvraag oordeelde dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u zich voor de door u beweerde problemen met de familie van uw echtgenote voor hulp en/of bescherming niet kon beroepen op de in Kosovo en/of Servië aanwezige (veiligheids)instanties.

Wat betreft de psychische problemen van uw echtgenote oordeelde het Commissariaat-generaal dat uit niets bleek dat uw echtgenote voor een afdoende behandeling van haar psychische problemen niet langer bij de Servische gezondheidsdiensten terecht kon/zou kunnen.

Bij uw derde asielaanvraag bracht u geen elementen aan die de appreciatie van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen konden wijzigen.

Integendeel, uit onderzoek van uw facebookprofiel en het facebookprofiel van uw dochter kon bovendien vastgesteld worden dat de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw schoonfamilie danig op de helling kwam te staan.

In het kader van uw vierde asielaanvraag kan worden geconcludeerd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor uw schoonfamilie (DVZ 4de AA, vraag 15).

Het door u neergelegde verslag van het door u beweerde incident met uw schoonbroer A. S. afgegeven door de politie van Gjiilan op datum van 15 september 2014 heeft immers geen enkele bewijskracht.

Uit de hoofdding blijkt dat het door u neergelegde document werd afgegeven door de Kosovo Police Service (KPS). Na de onafhankelijkheid van Kosovo in 2008 werd de naam van de politie echter veranderd van Kosovo Police Service (KPS) naar Kosovo Police (KP).

Het door u neergelegde document is bijgevolg geenszins authentiek.

Er kan zodoende worden geconcludeerd dat u de Belgische autoriteiten intentioneel hebt trachten te misleiden aan de hand van een (ver)vals(t) document en dat er bijgevolg geen enkel geloof kan worden

gehecht aan uw verklaring bij uw terugkeer opnieuw problemen te hebben gekend met uw schoonfamilie.

Dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor uw schoonfamilie, blijkt overigens nog steeds uit uw facebookprofiel, het facebookprofiel van uw dochter en het profiel van uw beweerde belager, A. S..

Reeds bij uw vorige asielaanvraag werd vastgesteld dat u op Facebook bevriend bent met menige familieleden van uw echtgenote, zowel langs haar vaderskant (S.) als langs haar moederskant (H.) en dat op menige foto's commentaren te lezen waren die geenszins in overeenstemming te brengen zijn met commentaren die geuit worden door personen die u zouden willen vermoorden.

U bent nog steeds bevriend met familieleden van beide kanten. Bovendien post uw dochter B.Z. meermaals foto's van haarzelf en foto's van u en uw echtgenote (van haar ouders) die worden 'geliked' door leden van de familie S., onder meer door A. S. zelf.

Uw dochter B. is op Facebook ook bevriend met A. S.. Uw echtgenote en dochter poseren overigens samen met leden van de familie S. op een foto die werd gepost door uw dochter op 16 september 2014, hetgeen geenszins strookt met jullie beweerde vrees voor haar familie en uw echtgenotes bewering geen contact te onderhouden met haar familie (DVZ 4de AA echtgenote, vraag 15 en 20).

Wat betreft uw gevreesde problemen met het AKSh, wat u wil staven aan de hand van een brief van het AKSh, dient vooreerst opgemerkt te worden dat - gelet op de vaststellingen aangaande de authenticiteit van het politie-verslag – u toegang heeft tot het verkrijgen van (ver)vals(te) documenten.

Bijgevolg kan er evenmin enige bewijswaarde gehecht worden aan de dreigbrief van het AKSh.

Dat er geen enkele bewijswaarde aan toegekend kan worden, blijkt daarnaast ook uit de onduidelijke bewoordingen van deze brief. Het is immers niet duidelijk hoe en wanneer u dan lid van het AKSh zou moeten worden.

U stelde dat u 15 dagen na ontvangst van de brief diende te verschijnen in het stadion (CGVS, p. 8).

Dit blijkt geenszins uit deze brief.

Er staat dat u wordt uitgenodigd om lid te worden van AKSh en dat de afspraak rond 22 uur in het stadion van de stad Kamenica zal plaatsvinden. Vervolgens staat geschreven dat er binnen de 15 dagen een antwoord wordt verwacht, indien niet zal dit gevolgen hebben volgens de wetten van het AKSh.

Hiermee geconfronteerd, kon u louter en alleen zeggen dat de vertaling wel correct is maar dat u begrepen had dat u 15 dagen na ontvangst diende op te dagen in het stadion (CGVS, p. 8-9).

Tot slot is het totaal ongeloofwaardig dat een terroristische organisatie een uitnodiging tot lidmaatschap verstuurt.

Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt er dan ook toe evenmin enig geloof te kunnen hechten aan de beweerde moeilijkheden met het AKSh.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert bevindt zich in uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten werden hierboven besproken.

Uw identiteitskaart bevestigt louter en alleen uw identiteitsgegevens, dewelke hier niet worden betwist."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 7 januari 2015 (zie p. 3) een schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekers bevestigen dat de vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker bestaat uit het feit dat hij reeds meermaals het slachtoffer werd van geweld op zijn persoon, zodat er volgens hen duidelijk sprake is van vervolging met reëel risico op executie en dat de Servische autoriteiten niet in staat blijken om hem te beschermen; hij haalt aan dat, toen hij hulp zocht, hij weggestuurd werd aangezien de familie van zijn echtgenote werkzaam is bij deze autoriteiten.

Op het argument in de beslissing van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees ten aanzien van zijn schoonfamilie gezien de Facebookpagina van zijn dochter bevestigt dat zijn gezin "bevriend" is met familieleden van beide zijden van verzoekster, antwoorden verzoekers dat de Facebookpagina van zijn dochter nu verwijderd is, dat hijzelf deze Facebookpagina nooit beheerd heeft en dat Facebook bovendien op zichzelf geen voldoende tegenbewijs is om zijn verklaringen niet ernstig te nemen en te besluiten dat er aan zijn relaas een geloof aan kan worden gehecht. Hij voegt er aan toe dat het in deze technologische tijd perfect mogelijk is dat de Facebookpagina gehackt is om zo een andere -verkeerde- indruk te wekken naar de buitenwereld toe. Verzoeker besluit dat Facebook geen sluitend bewijs vormt om te stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vrees, zeker niet in het geval waarbij tegenindicaties tonen dat er wél degelijk sprake is van een vrees voor vervolging.

Verzoekers wijzen op hun verklaringen waarin ze stelden dat verzoeker door zijn huwelijk in zijn land van herkomst het slachtoffer zal worden van eerwraak; ze menen dat in Kosovo slachtoffers van eerwraak wél degelijk gevaar lopen, zoals zou blijken *"uit gegevens uit de Landenfiche 2014: Kosovo"* (verzoekschrift, stuk 3).

Op de kritiek van de commissaris-generaal over het gebrek aan bewijskrachtige documenten die de bedreigingen bevestigen, antwoorden verzoekers dat deze kritiek geen rekening houdt met de realiteit van de situatie ter plaatse.

Waar de beslissing vermeldt dat in de hoofdding van het door verzoekers bijgebrachte document *"Kosovo Police Service"* staat terwijl sinds 2008 de naam van de politie *"Kosovo Police"* is, voeren verzoekers aan dat men in Kosovo hedendaags wel spreekt van de *"Kosovo Police Service school"* en citeren ze *"The standards and criteria that must be met by any person applying to Kosovo Police Service, in addition to the abovementioned criteria, must be between 21-55 years old"*.

Ze besluiten dat de neergelegde klacht (zie inventaris, stuk 4) wél degelijk geschreven is op een papier dat hedendaags (zie p. 4) *"een al dan niet een authentieke"* (sic) waarde heeft in Kosovo, zodat de stelling van de commissaris-generaal niet opgaat.

Ze stellen dat door de verschillende bedreigingen, met name de messteek -waarvan het litteken duidelijk zichtbaar is- en de bedreiging met de wagen, moet worden geconcludeerd dat er wel degelijk geloof moet worden gehecht aan hun vrees.

Tegen het besluit van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging ten aanzien van het AKSH, gezien er geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend aan deze dreiging door de onduidelijke bewoordingen waarin de brief is gesteld, verweren verzoekers zich door te stellen dat (zie p. 5) de commissaris-generaal de impact van deze "uitnodiging" verkeerd heeft ingeschat.

Ze stellen dat dit blijkt uit de brief (zie inventaris, stuk 5) die hij op 20 oktober 2014 ontvangen heeft en waarin hij met de dood bedreigd wordt, met name executie, doordat hij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping van het AKSH.

Het argument van de commissaris-generaal dat het zeer onwaarschijnlijk is dat een terroristische organisatie een uitnodiging stuurt, gaat volgens verzoeker dus niet op aangezien de "uitnodiging" duidelijk niet vrijblijvend was.

Ze wijzen erop dat verzoekers daarnaast ook werden gedwongen om maandelijks een bedrag van 40.000 euro aan AKSH te betalen (zie inventaris, stuk 6) en dat het, daar volgens hem ook dit bevel afkomstig is van het AKSH, zeer waarschijnlijk is dat bij niet-betaling gruwelijke sancties zullen volgen.

Ze verwijzen ook naar de bijgebrachte brief van verzoekers moeder (zie inventaris, stuk 7) waarin deze verklaart dat er twee gemaskerde en gewapende mannen bij haar thuis zijn komen vragen naar zijn schuilplaats, wat volgens hen de ernst van de situatie bevestigt.

Verzoekers besluiten dat uit het bovenstaande voortvloeit dat ze wél degelijk vallen onder artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag waarbij de status van vluchteling wordt toegekend aan: *"hij die uit gegronde vrees voor vervolging heeft, wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees niet wil inroepen"*.

Verzoeker stelt dat de voorwaarden voor erkenning van de vluchtelingenstatus aanwezig zijn, met name, er is in zijn hoofde een gegronde vrees aanwezig; deze vrees wordt volgens hem door de nodige documenten bewezen aan de hand van objectieve gegevens, zijnde de stukken 5, 6 en 8, en gezien hij met de dood bedreigd wordt, vertoont de vervolging ook een zekere ernst.

Verzoekers laten nog gelden dat aan hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend gezien het risico op ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, enerzijds omwille van de vervolging door het AKSH en anderzijds omwille van de bedreigingen geuit door verzoekers schoonfamilie die uit zijn op eerwraak.

Verzoekers vragen aan de Raad de beslissingen van de commissaris-generaal *“te hervormen, minstens te vernietigen”*.

2.2. Documenten

Bij zijn verzoekschrift (zie p. 7, inventaris) voegt verzoeker: *“Landenfiche 2014: Kosovo”* (stuk 3), *“klacht van verzoeker”* (stuk 4), *“doodsbedreiging uitgaande van AKSH”* (stuk 5), *“bevel tot betalen uitgaande van AKSH”* (stuk 6), *“brief van moeder van verzoeker”* (stuk 7) en *“oproeping tot toetreding bij het AKSH”* (stuk 8).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat verzoekers geen vrees voor vervolging ten aanzien van verzoeksters familie aantonen, gezien:

(i) de Raad in het kader van hun tweede asielaanvraag, reeds oordeelde dat verzoekers niet aannemelijk hadden gemaakt dat ze zich voor de door hen beweerde problemen met de familie van verzoekster, voor hulp en/of bescherming niet konden beroepen op de in Kosovo en/of Servië aanwezige (veiligheids-)instanties;

(ii) de commissaris-generaal in het kader van hun derde asielaanvraag, oordeelde in zijn beslissing - waartegen verzoekers geen beroep indienden bij de Raad- dat verzoekers geen elementen aanbrachten die de beoordeling in het voormeld arrest van de Raad konden wijzigen, gezien uit onderzoek van verzoekers Facebookprofiel en het Facebookprofiel van hun dochter kon worden vastgesteld dat de beweerde vrees voor verzoeksters familie niet geloofwaardig was;

(iii) verzoekers Facebookprofiel, het Facebookprofiel van hun dochter en het profiel van de beweerde belager, A. S., ten tijde van de vierde asielaanvraag van verzoekers, nog steeds de geloofwaardigheid van hun vrees ondergraaft;

(iv) het op de Dienst Vreemdelingenzaken neergelegde en bij het verzoekschrift gevoegde verslag van het beweerde incident met verzoekers schoonbroer A. S. van 15 september 2014, geen bewijskracht heeft, daar uit de hoofdding blijkt dat het document werd afgegeven door de "Kosovo Police Service" (KPS), terwijl uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de naam van de politie van "Kosovo Police Service" (KPS) naar "Kosovo Police" (KP) veranderd werd na de onafhankelijkheid van Kosovo in 2008.

In hun verzoekschrift van 7 januari 2015 stellen verzoekers dat de Facebookpagina van de dochter nu verwijderd is, dat ze deze Facebookpagina nooit beheerd hebben en dat Facebook bovendien op zichzelf geen voldoende tegenbewijs is om verzoekers verklaringen niet ernstig te nemen en te besluiten dat er aan zijn relaas een geloof aan kan worden gehecht. Er wordt aan toe gevoegd dat het in deze hoogtechnologische tijd perfect mogelijk is dat de Facebookpagina gehackt is om zo een andere -verkeerde- indruk te wekken naar de buitenwereld toe.

De Raad stelt vast dat reeds bij het onderzoek van de derde asielaanvraag van verzoekers werd vastgesteld dat de verzoeker op Facebook bevriend was met menige familieleden van verzoekster, zowel langs haar vaderskant (S.) als langs haar moederskant (H.), en dat op menige foto's commentaren te lezen waren die geenszins in overeenstemming te brengen zijn met commentaren die geuit worden door personen die hem zouden willen vermoorden.

In het kader van hun huidige, vierde, asielaanvraag werd vastgesteld dat verzoeker, ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, nog steeds bevriend was met familieleden van beide kanten, dat hun dochter B.Z. meermaals foto's postte van haarzelf en van verzoeker en verzoekster die worden 'geliked' door leden van de familie S., onder meer door A. S. zelf, dat hun dochter B. op Facebook ook bevriend is met A. S. en dat verzoekster en hun dochter, samen met leden van de familie S. op een foto poseren die werd gepost door hun dochter op 16 september 2014.

Deze vaststellingen stroken geenszins met hun beweerde vrees voor verzoeksters familie en de bewering van verzoekster dat geen contact wordt onderhouden met haar familie (zie verklaring meervoudige asielaanvraag van 10 oktober 2014, vragen 15 en 20).

Dat de Facebookpagina van hun dochter nu verwijderd is, zoals beweerd wordt in het verzoekschrift, kan bovenstaande vaststellingen ten tijde van de genomen beslissingen in het kader van hun derde en vierde asielaanvraag, niet vergoelijken.

Het argument in het verzoekschrift dat verzoeker deze Facebookpagina van zijn dochter nooit heeft beheerd, doet geen afbreuk aan het feit dat het gedrag van zijn dochter B. en van de familie van verzoekster niet verenigbaar is met de bewering van verzoekers dat hun gezin uit vrees voor deze familie hun land is moeten ontvluchten. Deze bewering over het Facebookprofiel van verzoekers dochter kan overigens bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers eigen Facebookprofiel niet weerleggen.

De loutere bewering in het verzoekschrift dat het in deze hoogtechnologische tijd perfect mogelijk is dat de Facebookpagina gehackt is om zo een andere -verkeerde- indruk te wekken naar de buitenwereld toe wordt, gelet op de aard van de vaststellingen en gezien het meerdere Facebookprofielen betreft, niet aanvaard.

Bovendien heeft de Raad, in het kader van hun tweede asielaanvraag, reeds geoordeeld dat -indien alsnog geloof zou worden gehecht aan hun verklaringen aangaande de problemen met de familie van verzoekster- verzoekers hoe dan ook niet aannemelijk hadden gemaakt dat ze zich voor de door hen beweerde problemen met de familie van verzoekster voor hulp en/of bescherming niet konden beroepen op de in Kosovo en/of Servië aanwezige (veiligheids-)instanties.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot de tweede asielaanvraag van verzoekers werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere

wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Verzoeker brengen echter geen nieuwe elementen bij die de vaststelling -dat verzoekers wél degelijk zouden kunnen rekenen op bescherming in hun land van herkomst- in een ander daglicht stellen.

Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoeker door zijn huwelijk in zijn land van herkomst het slachtoffer zal worden van eerwraak, waarvoor verwezen naar *“gegevens uit de Landenfiche 2014: Kosovo”*, bijgevoegd aan het verzoekschrift, herhaalt de Raad dat, enerzijds, geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekers aangevoerde vrees voor verzoeksters familie en dat, anderzijds, niet wordt aangenomen dat verzoekers -indien ze alsnog problemen zouden kennen- zich niet zouden kunnen beroepen op de in Kosovo en/of Servië aanwezige (veiligheids-)instanties.

Wat het op de Dienst Vreemdelingenzaken neergelegde en bij het verzoekschrift gevoegde verslag van 15 september 2014 betreft, voeren verzoekers in hun verzoekschrift aan dat geen rekening wordt gehouden met de realiteit van de situatie ter plaatse.

Ze laten gelden dat men in Kosovo hedendaags wel spreekt van de *“Kosovo Police Service school”* en citeren *“The standards and criteria that must be met by any person applying to Kosovo Police Service, in addition to the abovementioned criteria, must be between 21-55 years old”*.

Ze besluiten dat de neergelegde klacht wél degelijk geschreven is op een papier dat hedendaags *“een al dan niet een authentieke”* (sic) waarde heeft in Kosovo, zodat de stelling van de commissaris-generaal niet opgaat.

De loutere bewering in het verzoekschrift dat men in Kosovo hedendaags wel spreekt van de *“Kosovo Police Service school”* en het citaat *“The standards and criteria that must be met by any person applying to Kosovo Police Service, in addition to the abovementioned criteria, must be between 21-55 years old”* -dat evenwel niet geduid wordt-, tonen niet aan dat de informatie in het administratief dossier -waaruit blijkt dat de naam van de politie van *“Kosovo Police Service”* (KPS) naar *“Kosovo Police”* (KP) veranderd werd na de onafhankelijkheid van Kosovo in 2008- foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoekers nalaten enige andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoekers toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is.

In het verzoekschrift stellen verzoekers dat uit de brief (zie inventaris, stuk 5) die verzoeker op 20 oktober 2014 ontvangen heeft en waarin hij met de dood bedreigd wordt, blijkt dat de impact van de eerste *“uitnodiging”* van AKSh verkeerd werd ingeschat en dat deze *“uitnodiging”* duidelijk niet vrijblijvend was.

Ze brengen een stuk bij waaruit zou blijken dat verzoeker daarnaast ook werd gedwongen om maandelijks een bedrag van 40.000 euro aan AKSH te betalen (zie inventaris, stuk 6) en verwijzen ook naar de bijgebrachte brief van verzoekers moeder (zie inventaris, stuk 7) waarin deze verklaart dat er twee gemaskerde en gewapende mannen bij haar thuis zijn komen vragen naar zijn schuilplaats, wat volgens hen de ernst van de situatie bevestigt.

De Raad is van mening dat geen geloof kan worden gehecht aan de ingeroepen gevreesde problemen met het AKSH, gezien:

(i) de op de Dienst Vreemdelingenzaken neergelegde en bij het verzoekschrift gevoegde *“oproeping tot toetreding bij het AKSH”* (zie inventaris verzoekschrift, stuk 8), onaannemelijk onduidelijke bewoordingen bevat en het bovendien totaal ongeloofwaardig is dat een terroristische organisatie een uitnodiging tot lidmaatschap verstuurt;

(ii) de bij het verzoekschrift gevoegde stukken *“doodsbedreiging uitgaande van AKSH”* (zie inventaris verzoekschrift, stuk 5) en *“bevel tot betalen uitgaande van AKSH”* (zie inventaris verzoekschrift, stuk 6) slechts fotokopieën betreffen, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X);

(iii) het bij het verzoekschrift gevoegde stuk *“brief van moeder van verzoeker”* (zie inventaris verzoekschrift, stuk 7) geen enkele objectieve bewijswaarde heeft, daar het briefje -volgens het verzoekschrift- door verzoekers moeder werd opgesteld;

(iv) de bij het verzoekschrift gevoegde *“doodsbedreiging uitgaande van AKSH”*, *“bevel tot betalen uitgaande van AKSH”* en *“brief van moeder van verzoeker”* bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging, niet in overweging worden genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Wat voorafgaat voert tot het besluit dat de vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, niet erkend kan worden.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Het ongeloofwaardig relaas van verzoekers kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantonen.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE